

Rok 1909.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 21. kwietnia 1909.

Treść: (Nr 56 i 57.) 56. Rozporządzenie, dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego głównego w Asch do ekspedycjonowania przesyłek świeżych roślin. — 57. Obwieszczenie, dotyczące wydania nowego statutu dla państwowej Rady kolejowej, oraz statutu dla dyrekcyjnych Rad kolejowych.

56.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych z dnia 13. marca 1909,

dotyczące upoważnienia c. k. Urzędu celnego głównego w Asch do ekspedycjonowania przesyłek świeżych roślin.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, dotyczącego środków ostrożności, które zachować należy w stosunkach z zagranicą dla zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), upoważnia się c. k. Urząd celny główny w Asch do ekspedycjonowania posyłek, nadchodzących z zagranicy a zawierających przedmioty, wymienione pod Nr. 2. dodatku do powyższego rozporządzenia (załącznik C do § 18. przep. wyk. do ustawy o taryfie celnej a, punkt IV.), według przepisów, wydanych co do ekspedycjonowania takich posyłek przez urzędy celne do tego upoważnione.

Biliński wlr.

Wrba wlr.

Haerdtl wlr.

Bráf wlr.

Weiskirchner wlr.

57.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 20. kwietnia 1909,

dotyczące wydania nowego statutu dla państwowej Rady kolejowej, oraz statutu dla dyrekcyjnych Rad kolejowych.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył najmiłosiwiej zatwierdzić Najwyższem postanowieniem z dnia 18. kwietnia 1909 następujące statuty państwowej Rady kolejowej i dyrekcyjnych Rad kolejowych.

Statuty te ogłasza się z tą uwagą, iż osobne wydziały, wybrane przez państwową Radę kolejową na podstawie dotychczasowego statutu, sprawować będą swe czynności aż do wejścia w życie statutu dla państwowej Rady kolejowej t. j. do dnia 15. maja b. r. (§ 13.).

Wrba wlr.

I. Statut

państwowej Rady kolejowej.

§ 1.

Zasadnicze stanowisko państwowej Rady kolejowej.

Państwowa Rada kolejowa przydana jest Ministerstwu kolei żelaznych celem wydawania opinii w ogólnych sprawach ekonomicznych z dziedziny obrotu kolejowego.

§ 2.

Skład państwowej Rady kolejowej.

Państwowa Rada kolejowa składa się ze stu dwudziestu ośmiu członków, mianowanych podobnie jak zastępcy członków przez Ministra kolei żelaznych na przeciąg lat pięciu.

Z pośród tych członków powołuje

- a) Minister kolei żelaznych osiemnastu członków według swobodnego uznania a
- b) dwudziestu członków w porozumieniu z interesowanymi Ministrami, w szczególności siedmiu członków w porozumieniu z Ministrem skarbu, po czterech członków w porozumieniu z Ministrem handlu, Ministrem rolnictwa i Ministrem robót publicznych, a jednego członka w porozumieniu z wspólnym Ministrem wojny.

Nadto zamianuje się

- c) trzydziestu sześciu członków na wniosek izb handlowych i przemysłowych,
- d) trzydziestu ośmiu członków na wniosek krajowych rad kultury, austriackiego Biura centralnego dla strzeżenia interesów rolnictwa i leśnictwa przy zawieraniu traktatów handlowych w Wiedniu, oraz innych zawodowych korporacji i stowarzyszeń rolniczych i leśniczych, wreszcie giełdy dla wytworów rolniczych w Wiedniu i giełdy zbożowej w Pradze,

e) dziewięciu członków na wniosek zawodowych stowarzyszeń górniczych,

f) sześciu członków na wniosek Rady przemysłowej, wreszcie

g) jednego członka na wniosek Rady rękodzielniczo-przemysłowej.

Z pośród siedmiu członków, którzy w myśl lit. b mają być zamianowani w porozumieniu z Ministrem skarbu, powoła się trzech z grona osób, zajętych w zakładach bankowych i kredytowych na stanowiskach naczelnych.

Z pośród członków, którzy mają być zaproponowani w myśl lit. c, przypada na poszczególne izby handlowe i przemysłowe następująca ich liczba: Wiedeń trzech, Berno, Kraków, Lwów, Praga i Tryest po dwóch, Bozen, Brody, Budziejowice, Czerniowce, Cheb, Feldkirch, Gorycja, Grac, Innsbruck, Celowiec, Lublana, Leoben, Linc, Ołomuniec, Pilzno, Raguza, Liberec, Rovereto, Rovigno, Solnogród, Splet, Opawa i Zara po jednym.

Z pośród członków, którzy mają być zaproponowani w myśl lit. d, przypada:

1. jeden na wymienione tamże Biuro centralne; dalej przypada

2. po dwóch na krajowe Rady kultury dla Czech i dla Moraw (a mianowicie po jednym na sekcję niemiecką i czeską), dwóch na krajową Radę kultury dla Tyrolu (a mianowicie po jednym na sekcję I. i II.), po jednym na krajowe Rady kultury dla Austrii dolnej, Austrii górnej, Istrii, Dalmacji i Bukowiny tudzież na c. k. Towarzystwa rolnicze w Gracu, Celowcu, Krakowie, Lwowie, Lublanie i Solnogradzie, dalej po jednym na Towarzystwo rolnicze dla Vorarlbergu, na rolniczy Komitet subwencyjny dla Śląska, wreszcie wspólnie jeden na c. k. Towarzystwa rolnicze w Gorycy i Tryeście;

3. po jednym na powszechny Związek stowarzyszeń rolniczych w Austrii, na Związek stowarzyszeń wiejskich w Austrii dolnej, na Związek

centralny niemieckich stowarzyszeń rolniczych w Pradze, na Związek centralny czeskich stowarzyszeń rolniczych w Pradze, na Związek stowarzyszeń rolniczych w Gracu, na Związek centralny rolniczych stowarzyszeń okręgowych we Lwowie i na Związek gospodarczy w Lublanie;

4. po jednym na austriackie państwowe Towarzystwo leśne, na niemieckie Towarzystwo leśne w Czechach, na czeskie Towarzystwo leśne w Pradze, na morawsko-śląskie Towarzystwo leśne, na styryjskie Towarzystwo leśne, na Towarzystwo leśne dla Krainy i Pobrzeża, na Towarzystwo leśne dla Galicji i na Towarzystwo leśne dla Bukowiny;

5. po jednym na giełdę dla wytworów rolniczych w Wiedniu i na giełdę zbożową w Pradze.

Z pośród członków, którzy mają być zaproponowani w myśl lit. e, przypada po jednym na Stowarzyszenie przemysłowców górniczych, wyrobu żelaza i maszyn w Austrii, na Stowarzyszenie centralne posiadaczy kopaliń w Austrii, na Stowarzyszenie górnicze dla Czech, na Stowarzyszenie dla interesów górniczych w północno-zachodnich Czechach w Cieplicach, na Stowarzyszenie górnicze i hutnicze w Morawskiej Ostrawie, na Stowarzyszenie górnicze i hutnicze dla Styrii i Karyntyi, na Stowarzyszenie górnicze w Krakowie, na Związek krajowy producentów nafty we Lwowie i na krajowy Związek naftowy w Galicji.

Zastępców dla członków, wymienionych pod lit. a i b, ustanawia się w ten sam sposób, w jaki przychodzi do skutku mianowanie tych członków.

Dla członków, o których mowa pod lit. c, d, e, f i g, należy przy przedkładaniu propozycji wymienić zarazem zastępców.

Właściwe korporacje winny proponować do państwowej Rady kolejowej jedynie takie osoby, które należą do ich grona względnie do grona objętych nimi związków jako członkowie (w izbach handlowych i przemysłowych także jako członkowie korespondujący).

§ 3.

Sekcja państwowej Rady kolejowej.

Odpowiednio do grup interesów, zastąpionych w państwowej Radzie kolejowej, utworzone będą trzy sekcje, a to dla przemysłu i rękodzieł (wraz z górnictwem), dla handlu i obrotu, tudzież dla rolnictwa i leśnictwa.

Sekcja dla rolnictwa i leśnictwa składa się z tych czterech członków, których zamianowano w myśl § 2., lit. b niniejszego statutu w porozumieniu z Ministrem rolnictwa, oraz z tych trzynaściu ośmiu członków, których zamianowano

w myśl lit. d tego samego paragrafu; wszystkim innym członkom wolno przystąpić do sekcji dla przemysłu i rękodzieł lub do sekcji dla handlu i obrotu.

§ 4.

Zakres działania państwowej Rady kolejowej.

Państwowa Rada kolejowa jest powołana do dawania opinii we wszystkich sprawach ogólnych, dotyczących się obrotu kolejowego, a wchodzących w styczność z interesami przemysłu (wraz z górnictwem), rękodzieł i handlu, tudzież rolnictwa i leśnictwa. Państwowa Rada kolejowa może także stawiać pytania i wnioski w sprawach, należących do jej zakresu działania.

W każdym razie należy przedkładać państwowej Radzie kolejowej do oświadczenia się następujące sprawy, o ile one podlegają zatwierdzeniu ze strony Ministerstwa kolei żelaznych:

- a) ogólną organizację kolejnictwa;
- b) zasady porządków jazdy;
- c) nowe i zmienione taryfy normalne dla osób i towarów;
- d) ogólne zmiany przepisów regulaminowych, o ile nie rozchodzi się o postanowienia techniczne, tudzież zmiany ogólnych postanowień taryfowych, o ile one nie dotyczą wyłącznie przejściowych stosunków wyjątkowych.

Natomiast wyłączone są od traktowania w państwowej Radzie kolejowej wszystkie sprawy natury czysto lokalnej albo dotyczące tylko interesów obrotowych poszczególnego okręgu jednej z dyrekcji, podporządkowanych wprost Ministerstwu kolei żelaznych celem kierowania lokalną służbą ruchu na kolejach żelaznych, utrzymywanych przez państwo, względnie pewnej części takiego okręgu.

§ 5.

Zwoływanie państwowej Rady kolejowej i jej posiedzenia (pełne zebranie).

Minister kolei żelaznych zwołuje państwową Radę kolejową w miarę potrzeby, najmniej zaś dwa razy na rok, a to na wiosnę i w jesieni.

Na żądanie przynajmniej połowy członków, wniesione na piśmie z wymienieniem przedmiotów obrad, winno nastąpić zwołanie Rady na posiedzenie nadzwyczajne.

Na pełnem zebraniu państwowej Rady kolejowej przewodniczy Minister kolei żelaznych lub

zastępca, wyznaczony przezeń z grona urzędników Ministerstwa kolei żelaznych.

Na posiedzenia pełnego zebrania można na zarządzenie przewodniczącego zaprosić także rzeczoznawców z grona osób interesowanych.

Rozprawy pełnego zebrania odbywają się na posiedzeniach niejawnych.

Opinie pełnego zebrania państwowej Rady kolejowej co do przedłożonych inu kwestyi, ustala się drogą głosowania obecnych członków.

Na wniosek, pochodzący z grona zebranych a poparty co najmniej przez pięciu członków, winien przewodniczący zarządzić oddzielne głosowanie w trzech sekcjach (por. § 3.); w tym wypadku należy równorzędnie wciągnąć do protokołu opinie, odpowiadające zapatrywaniu większości w każdej z tych trzech sekcji.

Zapatrywania, różniące się od zdania większości, winny być wpisane do protokołu na żądanie głosujących.

§ 6.

Stałe wydziały i komitety.

Do przedwstępnych obrad nad sprawami, mającymi stanowić przedmiot rozpraw na pełnym zebraniu, wybierze zebranie to stałe wydziały a w razie potrzeby komitety.

Bliższe postanowienia co do utworzenia i odnawiania tych wydziałów i komitetów zawiera porządek czynności.

Minister kolei żelaznych zwołuje wydziały i komitety w miarę potrzeby a nadto na żądanie połowy członków, należących do odnośnego wydziału lub komitetu, wniesione na piśmie z wymienieniem przedmiotów obrad.

Wydziały i komitety obradują pod kierownictwem przewodniczącego, wybranego z ich grona, lub jego zastępcy.

Na posiedzenia wydziałów i komitetów można również zapraszać rzeczoznawców z grona osób interesowanych, a o ile przychodzą pod obrady sprawy kolei prywatnych, także przedstawiciele odnośnych zarządów.

Posiedzenia są niejawne.

Wnioski, które na pełnym zebraniu mają być postawione przez wydziały i komitety za pośrednictwem sprawozdawców, będą ustalane drogą głosowania obecnych członków.

Głosowanie według sekcji, przewidziane w § 5. (ustęp 7.), winno mieć miejsce także w wydziałach i komitetach, jeżeli wniosek taki postawi większość

należących do jednej z trzech sekcji obecnych członków odnośnego wydziału lub komitetu; w tym przypadku winna każda z trzech sekcji postawić wnioski swoje na pełnym zebraniu za pośrednictwem sprawozdawców, których odnośni członkowie wydziału lub komitetu wybiorą ze swego grona.

§ 7.

Zastępstwo rządu.

W posiedzeniach państwowej Rady kolejowej oraz jej wydziałów i komitetów winni brać udział funkcjonariusze Ministerstwa kolei żelaznych i zarządu kolei państwowych, wyznaczeni przez Ministra kolei żelaznych.

Także innym Ministrom przysługuje prawo wysłania na obrady swych przedstawicieli.

§ 8.

Wydawanie stanowczych uchwał przez stałe wydziały i komitety.

Państwowa Rada kolejowa może na podstawie uchwały, powziętej większością dwóch trzecich głosów obecnych członków, upoważnić stałe wydziały i komitety do dawania stanowczych opinii w pewnych sprawach w imieniu państwowej Rady kolejowej. W tym wypadku nie zapadają dalsze uchwały na pełnym zebraniu.

§ 9.

Powoływanie sekcji.

Minister kolei żelaznych winien na pisemne żądanie jednej trzeciej części członków jednej z trzech sekcji, wymienionych w § 3., zwołać odnośną sekcję celem odbycia przedwstępnej narady przed pełnym zebraniem państwowej Rady kolejowej.

§ 10.

Osobiste warunki członkostwa, zgaśnięcie członkostwa i uzupełnianie państwowej Rady kolejowej.

Jeżeli w osobistych stosunkach członka państwowej Rady kolejowej zajdzie taka zmiana, któraby w myśl postanowień niniejszego statutu (§ 2., ustęp ostatni) lub w myśl ogólnych zasad o piastowaniu urzędów publicznych wykluczała jego zamianowanie, wówczas przestaje on być członkiem.

W ciągu pięcioletniego okresu urzędowania państwowej Rady kolejowej będą jednak członkowie Rady tej, zamianowani na wniosek korporacji,

w razie rozwiązania odnośnej korporacji, utrzymami w swem urzędowaniu jako członkowie państwowej Rady kolejowej aż do ponownego ukonstytuowania się korporacji względnie aż do przedstawienia przez nią innej propozycji.

W razie, gdyby miejsce członka opróżniło się przed upływem pięcioletniego okresu urzędowania, zamianuje Minister kolei żelaznych odnośnego zastępcę członkiem na resztę okresu urzędowania; pod względem zaś zamianowania nowego zastępcy postąpi się w sposób, określony w § 2.

W razie, gdyby jeden z członków z powodu choroby lub innych przeszkód zaszłył co do jego osoby nie mógł pełnić swego urzędu lub doznawał pod tym względem znacznych utrudnień, może Minister kolei żelaznych powołać na jego miejsce zastępcę, a ewentualnie gdyby przeszkody takie istniały stale, przystąpić również do nowej nominacji.

§ 11.

Stanowisko osobiste i należytości członków państwowej Rady kolejowej.

Urząd członków państwowej Rady kolejowej jest urzędem honorowym, z którym nie jest połączone wynagrodzenie.

Członkowie nie mieszkający w Wiedniu otrzymują za podróż do Wiednia i z powrotem oraz przez czas trwania posiedzenia dyety po szesnaście

koron dziennie, o ile już z innego tytułu nie pobierają dyet z kas państwowych.

Celem wzięcia udziału w posiedzeniach korzystają oni również na liniach, na których państwo utrzymuje ruch, z prawa wolnej jazdy dowolną klasą przy podróży na posiedzenia i z posiedzeń.

Koszta podróży, powstałe przez użycie innych zakładów komunikacyjnych, będą im zwracane.

§ 12.

Porządek czynności.

Porządek czynności dla państwowej Rady kolejowej ustanowi Minister kolei żelaznych po wysłuchaniu Rady tej.

§ 13.

Początek mocy obowiązującej statutu.

Statut niniejszy wchodzi w życie w dniu 15. maja 1909.

Z tą samą chwilą gaśnie moc obowiązująca statutu, ogłoszonego obwieszczeniem Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 19. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 59, a zmienionego obwieszczeniami tegoż Ministerstwa z dnia 29. marca 1900, Dz. u. p. Nr. 66, z dnia 8. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 182, z dnia 5. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 92 i z dnia 24. listopada 1906, Dz. u. p. Nr. 225.

II. Statut

dyrekcyjnych Rad kolejowych.

§ 1.

Stanowisko zasadnicze dyrekcyjnych Rad kolejowych.

Dyrekeyom*), podporządkowanym bezpośrednio Ministerstwu kolei żelaznych celem kierowania lokalną służbą ruchu na kolejach żelaznych, utrzymywanych przez państwo, przydane będą dla wydawania opinii w kwestiach ekonomicznych z dziedziny ruchu kolejowego dla obszaru ich okręgów, rady przyboczne, noszące nazwę dyrekcyjnych Rad kolejowych.

§ 2.

Ilość i skład dyrekcyjnych Rad kolejowych.

Prawidłowo utworzy się po jednej dyrekcyjnej Radzie kolejowej dla okręgu każdej z Dyrekcyi, wymienionych w § 1. Wyjątkowo można jednak wskutek zarządzenia Ministra kolei żelaznych utworzyć jedną dyrekcyjną Radę kolejową dla kilku okręgów dyrekcyjnych.

Dyrekcyjne Rady kolejowe składać się będą z przedstawicieli przemysłu (wraz z górnictwem), sfer handlowych i rękodzielniczych, rolnictwa i leśnictwa oraz osób interesowanych pod względem ruchu przejezdnych w odnośnym okręgu.

Członków tudzież zastępców członków zamianuje Minister kolei żelaznych na przeciąg pięciu

*) Uwaga. Na równi z tymi dyrekcyami stoi pod względem przydania dyrekcyjnych Rad kolejowych c. k. Kierownictwo ruchu w Czerniowcach.

lat częścią według swobodnego uznania a częścią na wnioski znajdujących się w odnośnym okręgu izb handlowych i przemysłowych, tudzież innych związków przemysłowych (górnictwych), rękodzielniczych i kupieckich, następnie istniejących w tym okręgu krajowych rad kultury i innych zawodowych korporacji rolniczych i leśniczych, wreszcie związków krajowych dla ruchu przejezdnych.

Ilość członków, która powinna wynosić najmniej 10 a prawidłowo najwyżej 20, tudzież jej rozkład na różne grupy interesowanych oznaczy Minister kolei żelaznych w porozumieniu z Ministrami handlu, rolnictwa, skarbu i robót publicznych.

Co do rad przybocznych, utworzonych w myśl ustępu 1. dla kilku okręgów, może Minister kolei żelaznych zwiększyć liczbę członków najwyżej do 30.

Właściwe korporacje i stowarzyszenia winny proponować do dyrekcyjnych Rad kolejowych tylko takie osoby, które należą do ich grona jako członkowie (w izbach handlowych i przemysłowych także jako członkowie korespondujący).

§ 3.

Zakres działania dyrekcyjnych Rad kolejowych.

Dyrekcyjne Rady kolejowe są powołane do wydawania opinii w ważniejszych kwestiach ekonomicznych z dziedziny ruchu kolejowego, które mają charakter czysto lokalny albo przynajmniej dotyczą tylko interesów obrotowych okręgu lub pewnej jego części.

Kwestye taryfowe, o ile nie dotyczą wyłącznie ustanowienia osobnych należności pobocznych dla poszczególnych stacyi albo należącego do zakresu działania dyrekcyi zniżenia pewnych ogólnych należności pobocznych w obrocie towarowym, są wyłączone od traktowania w dyrekcyjnych Radach kolejowych, podobnie jak wszystkie kwestye ogólniejsze, wychodzące poza zakres potrzeb i interesów poszczególnego okręgu, jako zastrzeżone do opiniowania w państwowej Radzie kolejowej.

Dyrekcyjne Rady kolejowe mogą w sprawach, należących do ich zakresu działania, stawiać także samodzielnie wnioski u odnośnej dyrekcyi i żądać od niej wyjaśnień.

Jeżeli naczelnik dyrekcyi jest zdania, że wniosek zgłoszony przez członka nie należy do zakresu działania dyrekcyjnej Rady kolejowej, lecz wchodzi w kompetencję państwowej Rady kolejowej, wówczas winien on bezzwłocznie zasięgnąć rozstrzygnięcia Ministra kolei żelaznych. O ile Minister przychyli się do zapatrywania dyrektora, należy zaraz zwrócić wniosek wnioskodawcy.

§ 4.

Zwoływanie dyrekcyjnych Rad kolejowych i ich posiedzenia.

Dyrekcyjne Rady kolejowe zbierają się na posiedzenie wskutek zaproszenia ze strony naczelnika właściwej dyrekcyi w miarę potrzeby, a najmniej dwa razy na rok.

W miejsce członków, którzy z powodu choroby lub innych okoliczności, zaszłych co do ich osoby, nie mogą wziąć udziału w wyznaczonem posiedzeniu, należy powołać ich zastępców.

Na posiedzeniach tych przewodniczy funkcyjaryusz, wymieniony w ustępie 1., lub jego zastępca.

Co do rad przybocznych, utworzonych dla kilku okręgów w myśl § 2., ustęp 1., przysługują funkcyje te naczelnikowi dyrekcyi, wyznaczonej przez Ministra kolei żelaznych. Naczelnikom dyrekcyi reszty okręgów wolno brać osobiście udział w obradach rady przybocznej albo poruczyć swe zastępstwo funkcyjaryuszom dyrekcyi.

W posiedzeniach dyrekcyjnych Rad kolejowych winni brać udział funkcyjaryusze państwowego zarządu kolejowego, wyznaczeni przez przewodniczącego a względnie wskutek jego zarządzenia; na posiedzenia te można zapraszać także rzeczoznawców z grona osób interesowanych.

Rozprawy dyrekcyjnych Rad kolejowych toczą się na posiedzeniach niejawnych na podstawie

porządku czynności, który wyda Minister kolei żelaznych.

Opinie dyrekcyjnych Rad kolejowych co do przedstawionych im kwestyi ustala się drogą głosowania obecnych członków.

Zapatrywania, różniące się od zdania większości, należy na żądanie głosujących wciągnąć do protokołu posiedzenia.

Protokoły posiedzeń należy przedkładać Ministerstwu kolei żelaznych w ciągu dni 14. po posiedzeniu.

§ 5.

Stały wydział.

Każda dyrekcyjna Rada kolejowa może wybrać stały wydział celem przeprowadzenia przedwstępnych obrad nad sprawami, mającymi stanowić przedmiot rozpraw.

Dyrekcyjna Rada kolejowa może na podstawie uchwały, powziętej większością dwóch trzecich głosów obecnych członków, upoważnić wydział ten w pewnych poszczególnych sprawach do dawania stanowczych opinii w imieniu dyrekcyjnej Rady kolejowej.

Pod względem rozpraw przeprowadzanych w wydziale będą stosowane analogicznie postanowienia § 4., ustępy 5. i 6.

§ 6.

Osobiste warunki członkostwa, zgaśnięcie członkostwa, uzupełnianie dyrekcyjnych Rad kolejowych.

Jeżeli w osobistych stosunkach członka dyrekcyjnej Rady kolejowej zajdzie taka zmiana, któraby w myśl postanowień niniejszego statutu (§ 2., ustęp ostatni) lub w myśl ogólnych zasad o piastowaniu urzędów publicznych wykluczała jego zamianowanie, wówczas przestaje on być członkiem.

W ciągu pięcioletniego okresu urzędowania będą jednak członkowie dyrekcyjnych Rad kolejowych w razie rozwiązania korporacji, mających prawo przedkładania propozycji, utrzymać w swem urzędowaniu jako członkowie aż do ponownego ukonstytuowania się korporacji a względnie aż do przedstawienia przez nie innej propozycji.

W razie, gdyby miejsce członka opróżniło się przed upływem pięcioletniego okresu urzędowania, zamianuje Minister kolei żelaznych odnośnego zastępcę członkiem na resztę okresu urzędowania;

pod względem zaś zamianowania nowego zastępcy pośląpi się w sposób, określony w § 2.

W razie, gdyby jeden z członków z powodu choroby lub innych przeszkód zaszłych co do jego osoby stale nie mógł pełnić swego urzędu lub doznawał pod tym względem znacznych utrudnień, może Minister kolei żelaznych przystąpić również do nowej nominacji.

§ 7.

Stanowisko osobiste i należytości członków dyrekeyjnych Rad kolejowych.

Urząd członków dyrekeyjnych Rad kolejowych jest urzędem honorowym, z którym nie jest połączone wynagrodzenie.

Członkowie, nie mieszkający w miejscu, w którym odbywa się posiedzenie, otrzymują za

podróż do miejsca posiedzenia i z powrotem, tudzież przez czas trwania posiedzenia dyety po 10 K dziennie, o ile już z innego tytułu nie pobierają dyet z kas państwowych.

Celem wzięcia udziału w posiedzeniach korzystają oni również na liniach, na których państwo utrzymuje ruch, z prawa wolnej jazdy dowolną klasą przy podróży na posiedzenia i z posiedzeń.

Koszta podróży, powstałe przez użycie innych zakładów komunikacyjnych, będą im zwracane.

§ 8.

Początek mocy obowiązującej statutu.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą, którą oznaczy Minister kolei żelaznych w porozumieniu z innymi interesowanymi Ministrami.